

behandlet hver for sig. I afsnit I behandles den fejl, man begik, da reglen i L 208 blev ændret i forbindelse med L 25. I afsnit II behandles fortolkningen af reglen i § 7 efter lovændringen, og i afsnit III behandles det forhold, at den fortolkning, man er nået frem til, jfr. afsnit II, ikke tillige anvendes i forbindelse med lysning af rettigheder, ejerforeninger stifter for trediemand. Afslutningsvis vil jeg i afsnit IV fremkomme med enkelte afrundende bemærkninger.

Afsnit I

I sin oprindelige formulering lød § 7, stk. 2 således: »Udløser anmeldelsen tinglysning af **forskellige** rettigheder, udgør afgiften 1400 kr. Udløser anmeldelsen tinglysning af **samme** rettighed på flere faste ejendomme ... udgør afgiften 1400 kr.« (min fremhævelse).

Den forudsætning, der skulle »indskrives« i loven ved L 25, er den, der fremgår i betænkning 1364.1998 bilag 8.1.3. s. 13. Denne forudsætning relaterer sig – som den er formuleret – helt klart til § 7, stk. 2, 1. pkt. – og kun hertil. Skulle forarbejdernes forudsætning indskrives i loven, og skulle der ikke ske anden ændring, ville § 7, stk. 2, komme til at lyde som følger:

»Udløser anmeldelsen tinglysning af forskellige rettigheder, udgør afgiften 1400 for hver rettighed. Dog udløser anmeldelsen kun én afgift, såfremt de forskellige rettigheder er mellem samme parter. Udløser anmeldelsen tinglysning af samme rettighed på flere faste ejendomme ... udgør afgiften 1400 kr.«

Når skatteministeren ikke vil acceptere, at det er, hvad forarbejdernes indarbejdelse i lovteksten indebærer, synes jeg, skatteministeren bør besvare følgende:

Spørgsmål 2: Hvorfor har skatteministeren i forbindelse med L 25 opgivet den sondring mellem tinglysning af forskellige rettigheder og tinglysning af samme ret, som L 208 opererede med?

Spørgsmål 3: I betænkningens bilag 8.1.3. s. 13 kan man bl.a. læse: »Flere indføringer i samme rubriktype vil kun udløse én afgift, **selvom** indføringen vedrører flere **forskellige** retsforhold, såfremt de forskellige retsforhold er mellem samme parter«.

Hvorledes vil skatteministeren forklare denne formulering, hvis ikke meningen var, at det, der i medfør af § 7, stk. 2, 2 pkt., gælder **generelt**

ved lysning af samme ret, under den anførte forudsætning om partsidentitet tillige skal gælde ved lysning af forskellige rettigheder, jfr. min ovenstående omformulering?

Spørgsmål 4: L.c. kan endvidere læses: »Er der tale om flere indføringer i samme rubriktype vedrørende flere **forskellige** retsforhold mellem forskellige parter, vil der blive udløst en afgift for hver enkelt indføring i den pågældende rubriktype«.

Hvorledes vil skatteministeren forklare, at forarbejderne udtrykkelig giver en regel om indføring vedrørende flere **forskellige** retsforhold, hvis skatteministeren mener, at nøjagtig samme regel må gælde ved indføringer i samme rubriktype vedrørende **samme** retsforhold mellem forskellige parter?

Som anført i min tidligere skrivelse er der i øvrigt andre udsagn i betænkning 1364.1998, der synes uforståelige, hvis man opgiver betænkningens og det oprindelige lovforslags sondring mellem tinglysning af forskellige rettigheder og tinglysning af samme ret.

Spørgsmål 5: Hvordan vil skatteministeren i lyset af skatteministerens fortolkning af L 208 forklare stempeludvalgets udsagn om, at registreringsafgiften ikke vil påvirke registreringsadfærden (betænkningens s. 29)?

Spørgsmål 6: Hvordan forklarer skatteministeren det i betænkningen s. 34 anførte, at tinglysning af andre rettigheder ... som udgangspunkt afgiftsbelægges i samme udstrækning som hidtil?

Spørgsmål 7: Hvordan forklarer skatteministeren Ole Stavads bemærkning ved fremsættelse af L 25 om, at lovforslaget tilsigtede at bremse muligheden for omgåelse (smlg også Skatteministeriets skrivelse af 28.4.1999 i sagen j.nr. 3.99-511-62, s. 1 l. 8-7 f.n.), når det nu viser sig, at ændringen også får virkning i situationer, hvor ingen omgåelse foreligger?

Spørgsmålene 2-7 ses der ikke at være taget stilling til i Skatteministeriets redegørelse. I hvert fald spørgsmålene 3 og 4 må det da være helt nødvendigt at forholde sig til, inden man erklærer sig »ikke enig i, at L 25 medførte en stramning sammenlignet med L 208«.

Afsnit II

Ved den i afsnit I nævnte stramning af afgiftslovens § 7 påførte Skatteministeriet sig en række